

Маркович Ірина

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ОСОБЛИВОСТІ ГЛОБАЛЬНОЦЕНТРИЧНИХ ЗМІН У СУЧАСНОМУ СВІТОВОМУ ПОРЯДКУ

Тенденцією сучасного економічного поля є глобальноцентризм економічних процесів, який проявляється на усіх рівнях економічної активності, та означає посилення пріоритетності орієнтацій економічних суб'єктів на світові тенденції та виклики. Тому слід ідентифікувати сучасний стан світової економіки як повну трансформацію економічних зв'язків та їх ієрархічної підпорядкованості.

При цьому слід розуміти, що доволі часто соціально-економічні проблеми є не стільки наслідком глобалізації, скільки явищами, що породжуються іманентними властивостями певних структур та середовищ, які глобалізація тільки підсилює.

Межа між глобальним та національним рівнями в більшості сфер соціально-економічної активності практично зникла, що посилюється наступними тенденціями світового розвитку:

- зростаюча прозорість економічних кордонів національних економік;
- прагнення до консистентності інституціонального поля країн із єдиними пріоритетами розвитку або щільними торгівельними зв'язками;
- поширення міждержавних фрагментованих виробничо-збутових ланцюгів і т.д.

Тобто, сучасний світовий порядок слід розглядати як такий, який детермінує умови інституціональної диспозиції держав, що передбачає існування норм, в яких визначаються правила взаємодії суб'єктів. Безумовно, рівень строгості визначення глобальних диспозицій є різним – деякі країни сприймають лише юридично закріплені щодо них правила та норми, інші ж повністю переймають формалізовані та неформалізовані обмеження. Це є ключовою характеристикою сучасної стратифікації держав за рівнем участі в світовій інституціональній гомогенізації.

Звичайно, держави як інституції продовжують володіти певними суттєвими національними особливостями, проте, можна говорити про виразне різного роду «тяжіння» країн з нижчим рівнем економічного розвитку до держав, що займають більш вигідне становище в світовому масштабі. Це проявляється у інтеграційних процесах, поєднанні проявів локалізації та регіоналізації, імплементації у національному полі екзогенних принципів організації існування економічних систем різного рівня і т.д., що потребує особливої уваги науковців.

Список використаних джерел:

1. Гальчинський А.С. Криза і цикли світового розвитку / А.С. Гальчинський. – К.: «АДЕФ-Україна», 2009. – 392 с.
2. Laszlo E. Macroshift: Navigating the Transformation to a Sustainable World / Ervin Laszlo. – Berrett-Koehler Publishers, 2001 – 218 p.

Мишковець Ірина

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

Основними чинниками, що стримують розвиток промислового виробництва можна назвати [1]:

Відсутність пріоритетів промислової політики, що є важливим для відновлення економіки проектів розвитку промисловості та шляхи їх реалізації (наслідок такої ситуації призводить до відтворення диспропорційної галузевої структури виробництва до кризового періоду, недовикористання потенціалу галузей промисловості, зниження ефективності зовнішньоторговельних відносин і негативно відображається на конкурентоспроможності та інвестиційній привабливості промислового комплексу в загальному.

Залежність економіки України від зовнішньої кон'юнктури одночасно з низькою здатністю промислових підприємств мобільно реагувати на потреби ринку (наслідок такої ситуації призводить до поглиблення зовнішньоторговельних дисбалансів, посилення чутливості до цінових коливань і кризових явищ на світовому ринку, поглиблення структурної деформації економіки, закріплюючи за нашою державою роль постачальника сировини та напівфабрикатів, створює загрози макроекономічній стабільності країни в цілому).

Невідповідність промислової продукції потребам на внутрішньому ринку, низька конкурентоспроможність значної кількості товарів національного виробництва порівняно з іноземними аналогами, недосконалість після продажного обслуговування (наслідок такої ситуації – низький попит на вітчизняну продукцію всередині країни, нездатність вітчизняних виробників задовольнити внутрішній попит на широку номенклатуру якісною продукцією).

Нераціональне енергоспоживання у виробничому процесі та висока енергоємність промисловості (це негативно впливає на конкурентоспроможність промислових товарів,